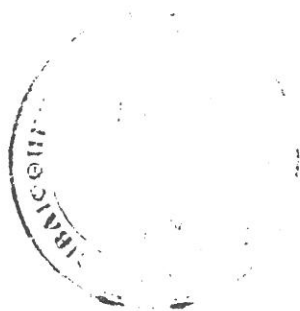

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΤΗ: 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗ: 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1923

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
I. Συνθήκη Ειρήνης, υπογραφεΐσα τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923	3
Προόμιον	3

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Ἄρθρον 1.	5
Τμήμα Α΄.— 1. Ἐδαφικοὶ ὅροι (Ἄρθρ. 2—22)	5
2. Εἰδικαὶ διατάξεις (Ἄρθρ. 23—29)	8
Τμήμα Β΄.— Ἰθαγένεια (Ἄρθρ. 30—36)	9
Τμήμα Γ΄.— Προστασία τῶν Μειονοτήτων (Ἄρθρ. 37—45)	10

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Τμήμα Α΄.— Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος (Ἄρθρ. 46—57)	13
Παράρτημα.	16
Τμήμα Β΄.— Διατάξεις διάφοροι (Ἄρθρ. 58—63)	17

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Ἄρθρον 64	19
Τμήμα Α΄.— Περιουσίαι, δικιῶματα καὶ συμφέροντα (Ἄρθρα 65—72)	19
Τμήμα Β΄.— Συμβόλαια καὶ παραγραφαὶ (Ἄρθρα 73—83)	21
Παράρτημα.— I Ἀσφάλειαι ζωῆς	23
II Θαλάσσιαι Ἀσφάλειαι	24
III Ἀσφάλειαι ἐναντίον τοῦ πυρός καὶ ἄλλαι	24
Τμήμα Γ΄.— Χρέη (Ἄρθρα 84—85)	25

Τμήμα Δ'.— Βιομηχανική, πνευματική ἢ καλλιτεχνική ἰδιοκτησία ('' Ἀρθρα 86—91)	25
Τμήμα Ε'.— Μικτὸν Δικαιτητικὸν Δικαστήριον ('' Ἀρθρα 92—98)	26
Τμήμα Σ'.— Συνθήκαι ('' Ἀρθρα 99—100)	28

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τμήμα Α'.— Συγκοινωνίαι ('' Ἀρθρα 101—113)	30
Τμήμα Β'.— Υγειονομικὰ ζητήματα ('' Ἀρθρα 114—118)	32

ΜΕΡΟΣ Ε'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

1. Αιγμάλωτοι πολέμου ('' Ἀρθρα 119—123)	33
2. Τάφοι ('' Ἀρθρα 124—136)	33
3. Γενικὰ Διατάξεις ('' Ἀρθρα 137—143)	36
II. Σύμβασις περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Σπενδῶν, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	39
III. Σύμβασις περὶ τῆς μεθορίου τῆς Θράκης, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	47
IV. Σύμβασις περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	51
V. Σύμβασις Ἐμπορικῆ, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	57
VI. Σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ἐλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ Πρωτόκολλον, ὑπογραφέντα τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1923	65
VII. Ἑλληνο-τουρκικὴ Συμφωνία περὶ ἀποδόσεως τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν αἰγμάλωτων πολέμου, ὑπογραφεῖσα τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1923	70
VIII. Δήλωσις περὶ ἀμνηστίας καὶ Πρωτόκολλον, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	72
IX. Δήλωσις περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῶν κτημάτων, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	75
X. Δήλωσις περὶ τῶν υγειονομικῶν ζητημάτων, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	76
XI. Δήλωσις περὶ τῆς δικαστικῆς διοικήσεως, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	77
XII. Πρωτόκολλον περὶ παραχωρήσεων τινῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἀυτοκρατορίᾳ καὶ Δήλωσις, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	78
XIII. Πρωτόκολλον περὶ προσχωρήσεως τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας εἰς τινὰς διατάξεις τῶν ἐν Λωζάννῃ ὑπογραφεισῶν Πράξεων καὶ Δήλωσις τῶν δὲ τούτων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν προσχώρησιν ταύτην, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	82
XIV. Πρωτόκολλον περὶ ἐκκενώσεως τῶν τουρκικῶν ἐδαφῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν βρετανικῶν, γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν δυνάμεων καὶ Δήλωσις, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	85
XV. Πρωτόκολλον περὶ τοῦ Καρχαίης ὄριος καὶ τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου, ὑπογραφέν ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Ἀυτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	88
XVI. Πρωτόκολλον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐν Σέβριε συναρθεῖσαν Συνθήκην τῇ 10ῃ Ἀγούστου 1920 μεταξὺ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος περὶ προστασίας τῶν ἐν Ἑλλάδι μειονοτήτων καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν συναρθεῖσαν Συνθήκην μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Θράκην, ὑπογραφέν τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	90

XVII. Πρωτόκολλον σχετικόν πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, ὑπογραφέν τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	91
XVIII. Τελικὴ Πράξις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάννης, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	92

Συμφωνία μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος (Ἄρθρον 59 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης).....	95
--	----

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΤΑ

ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗΙ

ΤΗΙ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΙ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Handwritten scribble

PELLÉ

Ι. ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ
ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ἀφ' ἑνός

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

ἀφ' ἑτέρου

Διχνεόμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πύθου ὅπως τερματίσωσιν ὀριστικῶς τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1914 συνετάραξε τὴν Ἀνατολήν,

Μερικνῶσαι ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις φιλικῆς καὶ ἐμπορίου, ἀναγκαίας διὰ τὴν κοινὴν εὐμερίαν τῶν οἰκείων αὐτῶν Ἐθνῶν,

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ σχέσεις αὗται δεόν νὰ βασιζῶνται ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Κρατῶν,

Ἀπεράσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην καὶ διώρισαν ὡς πληρεξουσίου αὐτῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ
ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, B. onsl., G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μέρρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστὴν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερον Τεχνίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Γάγγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν ἔντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον Ἄρμοσθην ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας
Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγ. Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ

✓ Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. BENIZELON, Πρῶην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος
Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίνῳ, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν
Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :

Τὸν Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βέρνηι

✓ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ :

Τὸν ISMET Pacha, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως
Τὸν Δρα RIZA NOUR Bey, Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σινάπης
Τὸν HASSAN Bey, πρῶην Ὑπουργὸν Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος

Οἱ ΠΙΝΕΣ, ἐπιδείξαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεζώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ὅρων :

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ κατάστασις Εἰρήνης θὰ ἀποκατασταθῇ ὀριστικῶς μετὰ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου, ὡς καὶ μετὰ τῶν οικείων ὑπηρεσιῶν.

Ἐκατέρωθεν θὰ ὑφίστανται ἐπίσημοι σχέσεις, ἐν ταῖς οικείαις δὲ χώραις, οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ πράκτορες θὰ ἀπολαύσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν συναρθροσμένων ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, τῶν καθιερωμένων προνομίων ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

1. ΕΔΑΦΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας ὁρίζονται ὡς ἑπεται : (ὄρα χάρτην ὑπ' ἀρ. 1).

1ον) Μετὰ τῆς Βουλγαρίας :

Ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ρέζβαγια μέχρι τοῦ Ἑβρου, τὸ σημεῖον ἐνώσεως τῶν συνόρων Τουρκίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος :
τὰ νότια σύνορα τῆς Βουλγαρίας, ὡς εἶναι νῦν καθορισμένα.

2ον) Μετὰ τῆς Ἑλλάδος :

Ἐκείθεν μέχρι τῆς συμβολῆς τοῦ Ἄρδα καὶ τοῦ Ἑβρου :
ὁ ροῦς τοῦ Ἑβρου.

Ἐκείθεν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Ἄρδα μέχρι σημείου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὀρισθησομένου ἐπὶ τῷ ἐδάφους ἐγγύτατα πρὸς τὸ χωρίον Τσουρέκ-κιεϊ :
ὁ ροῦς τοῦ Ἄρδα.

Ἐκείθεν Νοτιοανατολικῶς μέχρι σημείου ἐπὶ τοῦ Ἑβρου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου πρὸς τὰ κάτω τοῦ Βόσνα-κιεϊ :

γραμμὴ αἰσθητῶς εὐθεῖα ἀφίνουσα ἐν Τουρκίᾳ τὸ χωρίον Βόσνα-κιεϊ. Τὸ χωρίον Τσουρέκ-κιεϊ θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὴν Τουρκίαν, καθ' ὅσον ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ἑλληνικὴ ἢ τουρκικὴ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν μεταναστευσάντων εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1922.

Ἐκείθεν μέχρι τοῦ Αἰγαίου :
ὁ ροῦς τοῦ Ἑβρου.

Ἄρθρον 3.

Ἀπὸ τῆς Μεσογαίου μέχρι τῆς μεθορίου τῆς Περσίας, τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας καθορίζονται ὡς ἑξῆς.

1ον) Μετὰ τῆς Συρίας :

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τῆς Γαλλοτουρκικῆς Συμφωνίας τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1921 καθοριζόμενα σύνορα.

2ον) Μετά τοῦ Ἰράκ:

Ἡ μεταξύ Τουρκίας καὶ Ἰράκ μεθόριος θέλει καθορισθῆ συμβιβαστικῶς μεταξύ Τουρκίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας ἐντὸς προθεσμίας ἑννέα μηνῶν.

Μὴ ἐπερχομένης συμφωνίας μεταξύ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας, ἡ διαφορά θέλει ἀχθῆ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ Κυβερνήσεις Τουρκίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅπως, μέχρις οὗ ληφθῆ ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεθορίου ἀπόφασις, εἰς οὐδεμίαν προβῶσι στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην κίνησιν, δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ οὐραν-δῆποτε μεταβολὴν εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν ἐδαφῶν, ὧν ἡ ὀριστικὴ τύχη θέλει ἐξαρτηθῆ ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης διαγραφόμενα σύνορα εἶναι κεχαραγμένα ἐπὶ τῶν συνημμένων τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ χαρτῶν ὑπὸ κλίμακα 1/1.000.000. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξύ τοῦ κειμένου καὶ τοῦ χάρτου, θέλει ἰσχύει τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὁροθετήσεως θέλει ἐπιφορτισθῆ νὰ χαραξῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἐδ. 2 περιγραφόμενα σύνορα. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποτελεσθῆ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας καὶ ἑνὸς Προέδρου ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῶν μεταξύ τῶν ὑψηλῶν τρίτης Δυνάμεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει, κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως ἀκολουθῆ, ὅσον ἔνεστι ἀκριβέστερον, τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ὁρισμούς, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ δυνατόν τὰ διοικητικὰ ὄρια καὶ τὰ τοπικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ θὰ ὦσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ βαρύνωσιν ἐξ ἴσου τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 6.

Ὅσον ἀρροᾶ εἰς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ ροῦ ποταμοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν ὄχθων αὐτοῦ σύνορα, οἱ ὄροι «ροῦς» ἢ «ἀλλοᾶ» ὧν γίνεται χρῆσις ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, σημαίνουν διὰ μὲν τοὺς μὴ πλωτοὺς ποταμοὺς τὴν μέσην γραμμὴν αὐτῶν ἢ τοῦ κυρίου αὐτῶν βραχίονος, διὰ δὲ τοὺς πλωτοὺς ποταμοὺς τὴν μέσην γραμμὴν τῆς κυρίας ἀλλαγῆς ναυσιπλοίας. Ἐν τούτοις, ἐναπόκειται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ καθορίσῃ εἰδικώτερον, ἐὰν ἡ συνοριακὴ γραμμὴ θὰ ἀκολουθῆσῃ, εἰς τὰς ἐνδεχομένας αὐτῆς μετατοπίσεις, τὸν αὐτῶ προσδιορισθέντα ροῦν ἢ τὴν ἀλλοᾶ, ἢ ἐὰν θὰ καθορισθῆ ὀριστικῶς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ροῦ ἢ τῆς ἀλλοᾶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκτὸς ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ θαλάσσια ὄρια περιλαμβάνουσι τὰς νήσους καὶ νησίδια τῆς κειμένης εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν τριῶν μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν πάντα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς ἔγγραφα, ἰδίᾳ δὲ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν καθορισμοῦ τῶν σημερινῶν ἢ παλαιῶν συνόρων, πάντα τοὺς ὑφισταμένους χάρτας μεγάλης κλίμακος, τὰ γεωδαιτικὰ διδόμενα, τὰ ἐκτελεσθέντα καὶ μὴ δημοσιευθέντα σχεδιαγραφήματα, τὰς πληροφορίας περὶ τῶν πλημμυρῶν τῶν μεθοριακῶν ποταμῶν. Οἱ χάρται, τὰ γεωδαιτικὰ διδόμενα, καὶ τὰ σχεδιαγραφήματα, ἔστω καὶ μὴ δημοσιευθέντα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, δεόν νὰ παραδοθῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς βραχυτέρας προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ πλέον, νὰ δώσωσι διαταγὰς εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ὅπως ἀνακοινώσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πᾶν ἔγγραφο, ἰδίᾳ σχέδια, κτηματολόγια καὶ κτηματικὰ βιβλία, παρέχωσι δὲ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτης, πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ λοιπὰς χρησίμους πληροφορίας.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ μέσου τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐν παντὶ τῷ ἀρροῶντι εἰς τὴν μετακίνησιν, τὴν κατοικίαν, τοὺς ἐργάτας, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ἑκείνῃ (πασσάλους, ὄροσημα).

Εἰδικῶς ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχη, ἐὰν δεήσῃ, τὸ τεχνικὸν προσωπικόν, τὸ ἱκανὸν νὰ βοηθῆσῃ τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καθιστῶσι σεβαστὰ τὰ σιθέμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τριγωνομετρικὰ σημεῖα, σήματα, πασσάλους ἢ ὄροσημα.

"Αρθρον 10.

Τὰ όρόσημα θέλουσι τεθῆ εἰς όρατὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, θὰ ὤσιν ἠριθμημένα, ἡ δὲ τοποθεσία καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ σημειῶνται ἐν χαρτογραφικῷ πίνακι.

"Αρθρον 11.

Τὰ όριστικὰ πρωτόκολλα όροθετήσεως, οἱ ἐπισυναπτόμενοι χάρται καὶ ἔγγραφα θὰ γίνωσιν εἰς τρία πρωτότυπα, ὧν δύο θὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ὁμόρων Κρατῶν, τὸ δὲ τρίτον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἣτις θέλει ἐπιδόσει ἐπίσημα τούτων ἀντίγραφα εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεις.

"Αρθρον 12.

Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆ 13ῃ Φεβρουαρίου 1914 ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 5 τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 17)30 Μαΐου 1913, καὶ 15 τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν τῆς 1)14 Νοεμβρίου 1913, ἡ κοινοποιηθεῖσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τῆ 13 Φεβρουαρίου 1914 καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἐκτὸς τῆς Ἰμβρου, Τενέδου καὶ τῶν Λαγουσῶν νήσων (Μαυρυῶν), ἰδίαι τῶν νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, ἐπικυροῦται, ὑπὸ τὴν ἐπιρύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης τῶν συναφῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας διατελούσας νήσους, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀρθρον 15. Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ νῆσοι, αἱ κείμεναι εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν τριῶν μιλίων τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς, παραμένουσιν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν.

"Αρθρον 13.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ τηρῆ ἐν ταῖς νήσοις Μυτιλήνη, Χίω, Σάμω καὶ Ἰκαρία τὰ ἀκόλουθα μέτρα:

1. Αἱ εἰρημέναι νῆσοι δὲν θὰ χρησιμοποιοθῶσιν εἰς ἐγκατάστασιν ναυτικῆς βάσεως ἢ εἰς ἀνέγερσιν ὀχυρωματικοῦ τινος ἔργου.

2. Ὁ ἀπαγορευθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν στρατιωτικὴν ἀεροπλοία νὰ ὑπερίπταται τοῦ ἐδάφους τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀνατολίας.

Ἀντιστοίχως, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀεροπλοία αὐτῆς νὰ ὑπερίπταται τῶν ρηθειῶν νήσων.

3. Αἱ ἑλληνικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐν ταῖς εἰρημέναις νήσοις θὰ περιορισθῶσι εἰς τὸν συνῆθη ἀριθμὸν τῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καλουμένων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐγκυμανάζωνται ἐπὶ τόπου, ὡς καὶ εἰς δυνάμιν χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὑπάρχουσαν τοιαύτην.

"Αρθρον 14.

Αἱ νῆσοι Ἰμβρος καὶ Τένεδος, παραμένουσιν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ὅα ἀπολαύωσιν εἰδικῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως, ἀποτελουμένης ἐκ τοπικῶν στοιχείων καὶ παρεχούσης πᾶσαν ἐγγύησιν εἰς τὸν μὴ μουσουλμανικὸν ἰθαγενῆ πληθυσμὸν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν προσώπων καὶ τῶν περιουσιῶν. Ἡ διατήρησις τῆς τάξεως θὰ ἐξασφαλίζηται ἐν αὐταῖς δι' ἀστυνομίας στρατολογουμένης μεταξὺ τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ, τῆ φροντίδι τῆς ὡς ἄνω προβλεπομένης τοπικῆς διοικήσεως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ὑποίας θὰ διατελῆ.

Αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογηθησόμεναι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίαι, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν, δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου.

"Αρθρον 15.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀριθμημένων νήσων, τοῦτέστι τῆς Ἀστυπλαιίας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάμμου, Λειψοῦς, Σύμης καὶ Κῶ, τῶν κατεχομένων νῦν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν νησίδων τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων, ὡς καὶ τῆς νήσου Καστελλορίου (ὅρα χάρτην ὑπ' ἀρ. 2).

"Αρθρον 16.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ δι' παραιτεῖται παντὸς τίτλου καὶ δικαιώματος πάσης φύσεως ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐδάφη ἅτινα κείνται πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἡρίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν νήσων, ἐκτὸς ἐκείνων ὧν ἡ κυριαρχία ἔχει ἀναγνωρισθῆ αὐτῇ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης, τῆς τύχης τῶν ἐδαφῶν καὶ τῶν νήσων τούτων κανονισθεῖσις ἢ κανονισθησόμεναι μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν θίγουσιν τὰς συνομολογηθείσας ἢ συνομολογηθησόμενας ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ὁμόρων χωρῶν λόγῳ τῆς γειτνιασεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παραίτησις τῆς Τουρκίας ἀπὸ παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου αὐτῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοῦ Σουδᾶν θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς 5ης Νοεμβρίου 1914.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Τουρκία ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρέωσης ἀφορώσης εἰς τὰ ὀθωμανικὰ δάνεια τὰ ἠγγυημένα διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ φόρου, ἢτοι τὰ δάνεια τοῦ 1855, 1891 καὶ 1894. Τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν τούτων δανείων γενομένων ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐτησίων καταβολῶν, ἀποτελουσῶν σήμερον μέρος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Αἰγυπτιακοῦ Χρέους, ἡ Αἰγυπτὸς ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης ὑποχρέωσης ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος.

Ἄρθρον 19.

Μεταγενέστεραι συμφωνίαι, συναφθησόμεναι ὑπὸ ὄρους καθοριστέους μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, θὰ διακανονίσωσι τὰ προκύπτοντα ζητήματα ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Κράτους, ἐφ' οὗ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐδάφη δυνάμει τῆς Συνθήκης ταύτης.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου ἀνακηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914.

Ἄρθρον 21.

Οἱ τοῦρκοι ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914, θὰ ἀποκτήσωσιν, ἐφ' οἷς ὅροις προβλέπει ὁ ἐγγώριος νόμος, τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν, ἀποβάλλοντες ὡς ἐκ τούτου τὴν τουρκικὴν. Θὰ δύνανται, ἐν τούτοις, ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀσκήσωσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς ἰθαγενείας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δέον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Κύπρον ἐντὸς δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς.

Ὡσαύτως ἀποβάλλουσι τὴν τουρκικὴν ἰθαγένειαν, οἱ τοῦρκοι ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀποκτήσει ἢ πρόκειται νὰ ἀποκτήσωσι τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν, συνεπεὶ αἰτήσεως ὑποβληθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου θὰ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν εἰς τοὺς ἀποκτήσαντας, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, πᾶσαν ἄλλην ἰθαγένειαν ἐκτὸς τῆς τουρκικῆς.

Ἄρθρον 22.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 27, ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν παντὸς δικαιώματος ἢ προνομίου πάσης φύσεως, ὃν ἀπῆλθεν ἐν Λιβύῃ, δυνάμει τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1912 καὶ τῶν συναφῶν Πράξεων.

2. Εἰδικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 23.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσι καὶ διακηρύττουσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας διαλεύσεως καὶ πλοῦ, διὰ θαλάσσης ἢ διὰ τοῦ ἀέρος, ἐν καιρῷ εἰρήνης ὡς καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου, ὡς προβλέπεται ἐν τῇ εἰδικῇ Συμβάσει τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν τῇ συνομολογηθείσῃ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν. Ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἐναντι τῶν ὡς συμβλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν, ὡς ἐάν περιείχετο ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ.

Ἄρθρον 24.

Ἡ συνομολογηθεῖσα σήμερον εἰδικὴ Σύμβασις περὶ τοῦ καθεστῶτος τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τῆς παρούσης Συνθήκης περιγραφομένης μεθορίου, θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἐναντι πᾶν ὡς συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν, ὡς ἐάν περιείχετο ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχύϊν τῶν Συνθηκῶν εἰρήνης καὶ τῶν προσθέτων Συμβάσεων, αἵτινες συνωμολογήθησαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων μετὰ τῶν Δυνάμεων αἵτινες ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Τουρκίας, νὰ ἀποδεχθῆ τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐλήφθησαν ἢ θὰ ληφθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς τέως Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ νέα Κράτη ἐντὸς τῶν οὕτω καθορισθέντων συνόρων.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ ἀποδέχεται τὰ σύνορα τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ καὶ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ Κράτους, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἢ θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 25 Συνθηκῶν ἢ ὑπὸ πάσης συμπληρωματικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 27.

Οὐδεμία πολιτικὴ, νομοθετικὴ ἢ διοικητικὴ ἐξουσία ἢ δικαιοδοσία θέλει ἀσκηθῆ, δι' οἰονδήποτε λόγον, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Ἀρχῶν τῆς Τουρκίας ἐκτὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους ἐπὶ τῶν ὑπηκόων ἐδάφους διατελοῦντος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὸ προτεκτοράτον τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παρούσαν Συνθήκην καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηκόων ἐδάφους ἀποσπασθέντος τῆς Τουρκίας.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία τῶν θρησκευτικῶν μουσουλμανικῶν Ἀρχῶν δὲν θέλει ποσῶς θιγῆ.

Ἄρθρον 28.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται, ἕκαστον τὸ καθ' ἑαυτό, τὴν πλήρη καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν κατάργησιν τῶν Διομολογήσεων ἐν Τουρκίᾳ.

Ἄρθρον 29.

Οἱ Μαροκηνοὶ ὑπήκοοι γάλλοι καὶ οἱ Τυνησιοὶ θὰ ὑπόκεινται κατὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς εἰς ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπήκοοι γάλλοι.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Λιβύης θὰ ὑπόκεινται κατὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς εἰς ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπήκοοι Ἰταλοὶ.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν προδικάζουσι τὴν ἰθαγένειαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατεστημένων προσώπων τῶν καταγομένων ἐκ τῆς Τύνιδος, τῆς Λιβύης καὶ τοῦ Μαρόκου.

Ἀντιστοίχως, οἱ τουρκοὶ ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύουσιν ἐν ταῖς χώραις, ὧν οἱ κάτοικοι ἐπιωφελοῦνται τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2, τοῦ αὐτοῦ καθεστῶτος τοῦ ὁποίου ἀπολαύουσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Τὸ καθεστῶς εἰς ὃ θὰ ὑπάγωνται ἐν Τουρκίᾳ τὰ ἐκ τῶν χωρῶν, ὧν οἱ κάτοικοι ἀπολαύουσι τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1, προερχόμενα ἐμπορεύματα ἢ τὰ εἰς τὰς χώρας ταύτας κατευθυνόμενα καὶ, ἀντιστοίχως, τὸ καθεστῶς εἰς ὃ θὰ ὑπάγωνται ἐν ταῖς ρηθείσαις χώραις τὰ ἐκ Τουρκίας προερχόμενα ἢ δι' αὐτὴν προοριζόμενα ἐμπορεύματα, θέλει καθορισθῆ ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Τουρκίας.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Ἄρθρον 30.

Οἱ τουρκοὶ ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ ἐδάφη ἄτινα, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποσπῶνται τῆς Τουρκίας, καθίστανται αὐτοδικαίως καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας ὑπήκοοι τοῦ Κράτους εἰς ὃ τὸ ἐδαφὸς μεταβιβάζεται.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες ἀποβάλλουσι τὴν τουρκικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἀποκτῶσιν αὐτοδικαίως νέαν ἰθαγένειαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 30, ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς ἰθαγενείας ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς ἔδαφος ἀποσπώμενον τῆς Τουρκίας συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην καὶ οἵτινες διαφέρουσι φυλετικῶς τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ρηθέντος ἐδάφους, ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς ἰθαγενείας ἑνὸς τῶν Κρατῶν, ἔνθα ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε τῆς αὐτῆς φυλῆς μετὰ τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀσκοῦντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 31 καὶ 32, ὀφείλουσιν, ἐντὸς τῶν ἐπομένων δώδεκα μηνῶν, νὰ μεταφέρωσιν τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ Κράτος ὑπὲρ οὗ ἤσκησαν τὴν ἐπιλογὴν. Εἶνε ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους, ἔνθα εἶχον τὴν κατοικίαν των πρὸ τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης ἐπιλογῆς. Δύνανται δὲ νὰ ἀποκομίσωσι τὰ κινητὰ αὐτῶν πάσης φύσεως, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν ἕνεκα τούτου εἰς οὐδὲν εἰσχωρικὸν ἢ ἐξχωρικὸν τέλος ἢ δασμὸν.

Ἄρθρον 34.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες θὰ ἀπέβαιον ἀναγκαῖα μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀκουσῶν τὴν ἐν ταῖς ἀποσπώμεναις τῆς Τουρκίας χώρας ἐξουσίαν καὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν ἔνθα εἰσὶν ἐγκατεστημένοι, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν τοῦρκοι ὑπῆκοοι, οἱ καταγόμενοι ἐξ ἐδάφους ἀποσπώμενου τῆς Τουρκίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἐγκατεστημένοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς, δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν τῇ χώρᾳ ἐξ ἧς κατάγονται ἰθαγενείας, ἐὰν συνδέωνται φυλετικῶς μετὰ τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ταύτης καὶ ἐὰν ἡ ἀσκοῦσα τὴν ἐξουσίαν Κυβέρνησις συναινέσῃ εἰς τοῦτο. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐπιλογῆς δέον νὰ ἀσκηθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 35.

Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως οὐδὲν παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος ἐπιλογῆς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τῶν συνομολογηθεῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Βουλγαρίας ἢ Οὐγγαρίας, ἢ ὑπὸ Συνθήκης συνομολογηθείσης μετὰ τῶν συμβαλλομένων τούτων Δυνάμεων πλὴν τῆς Τουρκίας, ἢ μιᾶς ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἢ μετὰ τῶν αὐτῶν τούτων τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ ἐπιτροπύσεως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν ἀπόκτησιν πάσης ἄλλης προσιτῆς αὐτοῖς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 36.

Αἱ σύζυγοι ἀκολουθοῦσι τὴν κατάστασιν τῶν συζύγων αὐτῶν καὶ τὰ ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν τέκνα τῶν ἑαυτῶν τῶν γονέων των διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Ἄρθρον 37.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 38—44 περιεχόμεναι διατάξεις ἀναγνωρισθῶσιν ὡς θεμελιώδεις νόμοι, ὅπως οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς ἢ ἐπίσημος τις πράξις διατελῶσιν ἐν ἀντιφάσει ἢ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας καὶ ὅπως οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς ἢ ἐπίσημος τις πράξις κατισχύωσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Τουρκίας πλήρη καὶ ἀπλόστον προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, ἀδικητικῶς γεννήσεως, ἐθνικότητος, γλώσσης, φυλῆς ἢ θρησκείας.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας δικαιοῦνται νὰ προσβέωσιν ἐλευθέρως, δημοσίᾳ τε καὶ κατ' ἴδιαν, πᾶσαν πίστιν, θρησκείαν ἢ δοξασίαν ὣν ἡ ἄσκησις δὲν ἤθελεν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστά ἤθη.

Αἱ μὴ μουσουλμανικαὶ μειονότητες θὰ ἀπολαύωσιν πλήρως τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας καὶ μεταναστεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐφαρμοζομένων, ἐφ' ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἐδάφους, εἰς ἅπαντας τοὺς τούρκους ὑπηκόους μέτρων, ἀτινα ἤθελεν τυχεῖν λαθρῶς ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῆς τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 39.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητες ὑπῆκοι τούρκοι θὰ ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ὧν καὶ οἱ μουσουλμάνοι.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, θὰ ᾧσιν ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου.

Ἡ διαφορὰ θρησκείας, δοξασίας ἢ πίστεως δὲν ὀφείλει νὰ ἀποτελέσῃ κώλυμα δι' οὐδένα τούρκον ὑπῆκοον ὡς πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἰδίᾳ τὴν παραδοχὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, ἀξιώματα καὶ τιμὰς ἢ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ βιομηχανιῶν.

Οὐδεὶς περιορισμὸς θέλει ἐπιβληθῆῖ κατά τῆς ἐλευθέρας χρήσεως παρὰ παντός τούρκου ὑπῆκοου οἰασδήποτε γλώσσης, εἴτε ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἢ ἐμπορικαῖς σχέσεσιν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, τὸν τύπον καὶ πάσης φύσεως δημοσιεύματα, εἴτε ἐν ταῖς δημοσίαις συναθροίσεσιν.

Παρὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐπισήμου γλώσσης, θὰ παρέχονται αἱ προσήκουσαι εὐκολίαι εἰς τοὺς τούρκους ὑπῆκοους, τοὺς λαλοῦντας γλῶσσαν ἄλλην ἢ τὴν τουρκικὴν, διὰ τὴν προφορικὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 40.

Οἱ τούρκοι ὑπῆκοι, οἱ ἀνήκοντες εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας, θὰ ἀπολαύωσι νομικῶς καὶ πραγματικῶς τῆς αὐτῆς προστασίας καὶ τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων ὧν ἀπολαύουσι καὶ οἱ λοιποὶ τούρκοι ὑπῆκοι. Θὰ ἔχωσιν ἰδίως ἴσον δικαίωμα νὰ συνιστῶσι, διευθύνωσι καὶ ἐποπτεύωσιν, ἰδίως δαπάναις, παν.ὸς εἶδους φιλανθρωπικά, θρησκευτικὰ ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα, σχολεῖα καὶ λοιπὰ ἐκπαιδευτήρια, μετὰ τοῦ δικαιώματος νὰ ποιῶνται ἐλευθέρως ἐν αὐτοῖς χρῆσιν τῆς γλώσσης τῶν καὶ νὰ τελῶσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας των.

Ἄρθρον 41.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ περιφερείαις, ἔ.θα διαμένει σημαντικὴ ἀναλογία ὑπῆκων μὴ μουσουλμάνων, ἢ Τουρκικῆ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ, ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, τὰς προσήκουσας εὐκολίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις παροχῆς, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσση, τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ τέχνα τῶν ἐν λόγῳ τούρκων ὑπῆκων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν κωλύει τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν ταῖς εἰρημένοις σχολείοις.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ περιφερείαις, ἐνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία τούρκων ὑπῆκων ἀνηκόντων εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας, θέλει ἐξασφαλισθῆῖ εἰς τὰς μειονότητας ταύτας δικαίωμα συμμετοχῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν, ἅτινα τυχόν θὰ ἐχορηγοῦντο ἐκ τοῦ δημοσίου χρήματος ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἢ τῶν δημοτικῶν καὶ λοιπῶν προϋπολογισμῶν ἐπὶ ἐκπαιδευτικῶ, θρησκευτικῶ ἢ φιλανθρωπικῶ σκοπῶ.

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ καταβάλλωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀντιπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων καθιδρυμάτων καὶ ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 42.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ λάβῃ ἀπέναντι τῶν μὴ μουσουλμανικῶν μειονοτήτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκογενειακὴν ἢ προσωπικὴν αὐτῶν κατάστασιν, πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως τὰ ζητήματα ταῦτα κανονίζωνται συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα τῶν μειονοτήτων τούτων.

Τὰ μέτρα ταῦτα θέλουσιν ἐπεξεργασθῆῖ εἰδικαὶ ἐπιτροπαί, ἀποτελούμεναι ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων μειονοτήτων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἢ Τουρκικῆ Κυβερνήσεως καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θέλουσι διορίσει, ἀπὸ κοινῆ, ἐπιδιαιτητὴν ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν νομομαθῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πᾶσαν προστασίαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, συναγωγὰς, νεκροταφεῖα καὶ λοιπὰ θρησκευτικὰ καθιδρύματα τῶν εἰρημένων μειονοτήτων. Εἰς τὰ εὐαγγῆ καθιδρύματα ὡς καὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῶν αὐτῶν μειονοτήτων, τῶν ἤδη εὐρισκομένων ἐν Τουρκίᾳ, θὰ παρέχεται πᾶσα εὐκολία καὶ ἄδεια, ἢ δὲ Τουρκικῆ Κυβερνήσεως, προκειμένου περὶ ἰδρύσεως νέων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, οὐδεμίαν θέλει ἀρνηθῆῖ ἐκ τῶν ἀναγκαίων εὐκολιῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆῖ εἰς τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ καθιδρύματα ὁμοίως φύσεως.

Ἄρθρον 43.

Οἱ εἰς τὰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας ἀνήκοντες τούρκοι ὑπῆκοι δὲν θὰ ᾧσιν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκτελῶσι πράξεις ἀποτελούσας παράβασιν τῆς πίστεως ἢ τῶν θρησκευτικῶν τῶν ἐθίμων, οὔτε θὰ περιπίπτωσιν εἰς ἀνικανότητα τινὰ ἀρνούμενοι νὰ παραστῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ νὰ ἐκτελέσωσι νόμιμόν τινα πράξιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομαδιαίας τῶν ἀναπαύσεως.

Οὐχ ἦττον, ἢ διάταξις αὕτη δὲν ἀπαλάσσει τοὺς τούρκους τούτους ὑπῆκοους τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες ἐπιβάλλωνται εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς τούρκους ὑπῆκοους πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 44.

Ἡ Τουρκία παραδέχεται ὅπως αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος Τμήματος, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὑπῆκοους τῆς Τουρκίας, ἀποτελέσωσιν ὑποχρεώσεις διεθνούς συμφέροντος καὶ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐγγυήσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς

συγκαταθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ὑποχρεοῦνται διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης νὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς πᾶσαν τροποποίησιν τῶν εἰρημένων ἀρθρῶν, ἣν ἤθελε κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀποφασίσαι ἡ πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Τουρκία δέχεται ὅπως πᾶν Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης παραβάσεως ἢ κινδύνου παραβάσεως οἰασδήποτε τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ ὅπως τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνεργῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ παρέχῃ οἰασδήποτε ὁδηγίας κρινόμενας καταλλήλους καὶ ἀποτελεσματικὰς ἐν τῇ περιστάσει.

Ἡ Τουρκία δέχεται πρὸς τούτοις ὅπως, ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἐπὶ νομικῶν ἢ πραγματικῶν ζητημάτων ἀφροώντων τὰ ἀρθρα ταῦτα, μεταξὺ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς οἰασδήποτε τῶν λοιπῶν ὑπογραφασῶν τὴν παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεων ἢ πάσης ἄλλης Δυνάμεως Μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ τοιαύτη διχογνωμία θεωρηθῆ ὡς διεθνoῦς χαρακτήρος διαφορά· κατὰ τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως πᾶσα τοιοῦτου εἶδους διαφορά, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐτέρου τῶν Μερῶν, παραπέμπηται εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνoῦς Δικαιοσύνης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκoῦς Δικαστηρίου θὰ ἦ ἀνέκκλητος, θὰ ἔχη δὲ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κύρος ἀποφάσεως ἐκδοθείσης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Συμφώνου.

Ἄρθρον 45.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος δικαιώματα εἰς τὰς ἐν Τουρκίᾳ μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητες, ἀναγνωρίζονται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῆς εὑρισκομένας μουσουλμανικὰς μειονότητας.